

et par af de indlæg, der har været – at undervisningen skal foregå i folkeskolerne; men derfor kan man jo godt prøve at etablere et samarbejde med den lokale folkeskole, måske om de kreative fag eller andre praktiske ting, sådan som vi også under vilkårsforbedringerne har gjort det med bosnierne.

Derfor er jeg glad for, at der er så mange af Folketingets partier, der ikke blot har forstået nødvendigheden af, at vi gør disse ting nu, men også har forståelse for, at vi ikke kunne skævvride den lovgivning, der var i forvejen, for at løse problemet med serberne.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg havde foretrukket, at man kunne have brugt § 9, stk. 2, nr. 4, men det er ikke det, den er beregnet til. Derfor er vi nødt til at lave den lille justering, som der er tale om her, sådan at der rent lovteknisk også er dækning for det.

Alt i alt vil jeg sige, at der på mange måder var positive toner i debatten. Men jeg er faktisk i den situation, at jeg må konstatere, at f.eks. hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg på en langt mere konkret måde var forstående over for de problemer, vi står i, end Venstres ordførers. Venstres indlæg blev karakteriseret som surt og vrissent. Det vil jeg overhovedet ikke begive mig ind i. Jeg vil tage udgangspunkt i fru Birthe Rønn Hornbechs eget ordvalg, nemlig at det var liberalt. Ja, det skal jeg sandelig love for at det var! Det forholdt sig aldeles liberalt til kendsgerningerne omkring dette lovforslag.

Det vil jeg godt give et par eksempler på:

Fru Birthe Rønn Hornbech gjorde et meget stort nummer ud af, at der i de høringssvar, der er givet, er peget på, at der f.eks. sker en glidning mellem ministeriets beføjelser og asylmyndighedernes. Det var et af de eksempler, der blev trukket frem på, at dette lovforslag skulle være noget makværk. Jamen det er jo rettet op i dette lovforslag. Det var et udkast, vi sendte, sådan som man gør under forberedelsen af et lovforslag. Der kommer en lang række høringssvar, og de høringssvar har vi så i meget vid udstrækning indføjet i det endelige lovforslag.

Derfor er det liberalt på grænsen af det uvederhæftige at argumentere på baggrund af det høringsudkast, vi sendte ud, og ikke på baggrund af det lovforslag, som nu er til forhandling i Folketinget.

På samme måde kunne jeg godt trække en lang række andre eksempler fra fru Birthe Rønn Hornbechs ordførertale frem, men jeg mener egentlig, at det eksempel, jeg har brugt her, er ganske sigende.

Men fru Birthe Rønn Hornbech sagde også, at hun ville gentage og gentage og gentage, indtil hun havde fået sine synspunkter igennem. Der var én gentagelse, som jeg i hvert fald lagde mærke til, og som vi har hørt masser af gange, men det bliver den altså ikke rigtigere af: Fru Birthe Rønn Hornbech påstod, at det jo ikke er lykkedes at finde boliger til bosnierne. Det har jeg hørt masser af gange i den offentlige debat fra fru Birthe Rønn Hornbech, og jeg har læst det i Venstres pressemeddelelser, men det bliver det altså ikke rigtigere af: Jeg kan oplyse, at pr. 15. oktober var 6.768 af bosnierne flyttet ud fra asylcentrene. Hvad er det så for noget at blive ved med at forsøge at bilde befolkningen ind, at det slet ikke kan lykkes at finde boliger!

Sandheden er, at det er gået hurtigere, end vi havde regnet med. Vi havde regnet med, at der ville være en forholdsvis god start på det, og at det derefter ville gå næsten i stå, fordi det selvfølgelig er nemmest at finde de første tomme boliger. Men der er en helt glidende rytme i dette arbejde; fra uge til uge skaffes der flere boliger, og nu er tallet altså som sagt – jeg gentager! – 6.768.

Derfor ser vi frem til, at vi i løbet af yderligere et års tid – og det vil være hurtigere, end vi havde regnet med – vil kunne sige til dem, som havde det umiddelbare ønske hurtigt at flytte ud, at det har vi også været i stand til at imødekomme.

Men med til billedet hører også, at der faktisk er en del af de bosniske krigsflygtninge, som er så hårdt belastede, at de gerne nogen tid endnu vil have lov til at blive boende under de lidt mere trygge eller beskyttede forhold, der er i et asylcenter. Og det har også noget at gøre med deres mulighed for at vende tilbage til en normal tilværelse.

Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil fjerne den tvivl, som jeg hørte hos Det Konservative Folkeparti, og den voldsomt artikulerede uvilje, der var hos Venstre, for der er bag dette lovforslag både nødvendigheden af at løse et problem, vi ikke kan lukke øjnene for og lade som om ikke eksisterer – det er det, der har med serberne at gøre – og derudover nogle forbedringer, som har været efterlyst, og som regeringen har arbejdet meget intensivt på, og det er det, der har med opholdsvilkårene i de multiethnisk centre generelt at gøre. Derfor håber jeg, at liberaliteten undervejs også vil komme kendsgerningerne til gode.